

Literatura pre(e)scriptiva

Per a un llibre del gènere fantàstic, podríem imaginar una presentació més encoratjadora i atraient que donar a conèixer la seva gènesi quasi miraculosa? “La novel·la que acabes de llegir és un d’aquells originals que ens arriben per *e-mail* i que sembla impossible que no arribin mai a veure la llum a les llibreries.” Pot ser més inversemblant, la inversemblança, sobretot quan es tracta d’un escriptor novell? Pot allò que, amb un cert aire de sacralitat amarat d’elitisme –massa sovint, més perjudicial que no pas beneficiós–, anomenem *metaliteratura* posseir un origen i una gestació metaliterària?

La resposta, afirmativa, a aquestes preguntes és *El jove Nathaniel Hathorne*, el des-

tacable debut de Víctor Sabaté, una *nouvelle* que converteix el mateix fet d’escriure en un joc literari. Un joc de miralls permanent, habitat per alguns dels grans noms de les lletres universals –Borges, Bioy Casares, Ocampo, Poe, Chesterton, Maupassant, Jacobs, Sinclair...– on res és el que sembla i tot, sense ser-ho, és el que és; un joc de miralls encarats els uns amb els altres, que es reflecteixen mútuament fins a l’infinit.

Una obra que intriga, voluntàriament, des del seu títol –“Per quina raó han manllevat la *w* al cognom de Nathaniel?”–, bastida amb una sòlida i ben adient estructura de vasos comunicants, que ens parla de literatura bo i parlant-nos, en un etern retorn circular, d’altres narradors i de llibres, de les

dificultats, les incerteses i constants indecisions de l’escriptura, i de la creació artística en general: “Quan s’escriu una novel·la sempre es corre a la vora de l’abisme, i l’habilitat de l’escriptor consisteix a apropar-s’hi tant com sigui possible, sense estimbar-s’hi.”

Com és lògic en qualsevol *opera prima*, alguns dels seus aspectes són millorables –el primordial, recolzar-se més que no convindria en referències d’altres autors, en comptes d’en l’obra mateixa–, però exigir-li a un artista que comença el mateix que a un de consagrat seria tant com creure que neix un Rimbaud a cada cantonada. Però de Rimbaud només n’hi hagué un i, vist com acabà, posar-lo com a model seria tan injust com perillós... *

**EL JOVE
NATHANIEL
HATHORNE**
Víctor Sabaté

Editorial: Raig Verd
(Barcelona, 2012)
Pàgines: 96
Preu: 12,95 euros